

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број: Гж. 950/12
Дана: 14.3.2012. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Јулијане Будинчевић, председника већа, Вере Кнежевић-Мандић и Душка Перичина, чланова већа, у правној ствари **тужиоца млт. Ј. А.** из Р., ул., кога заступа Н. Д., адвокат из Новог Сада, против **туженог Д. Ј.** из Р., ул....., кога заступа В. Ч., адвокат из Н. С. **ради накнаде штете**, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду, Судске јединице Беочин, пословни број IV 78 П. 7624/10 од 23.12.2010. године, у нејавној седници већа одржаној дана 14.3.2012. године донео је

П Р Е С У Д У

Жалба туженог се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА**, па се пресуда Основног суда у Новом Саду, Судске јединице Беочин, пословни број IV 78 П. 7624/10 од 23.12.2010. године, у побијаном усвајајућем делу из става 2. изреке пресуде:

- **ПОТВРЂУЈЕ** за износ од 70.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за износ од 150.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, све са законском затезном каматом почев од 23.12.2010. године па до исплате, те се у овом делу жалба **ОДБИЈА**.

- **ПРЕИНАЧАВА** у преосталом усвајајућем делу тако што се **ОДБИЈА** захтев млт. тужиоца за исплату преко досуђених преиначених износа па до износа досуђених првостепеном пресудом, те у делу одлуке о трошковима спора тако што се износ трошкова са 65.000,00 динара снижава на 43.500,00 динара.

Образложење

Побијаном пресудом тужбени захтев млт. тужиоца делимично је усвојен. Обавезан је тужени да млт. тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 100.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 180.000,00 динара, све са законском затезном каматом

почев од 23.12.2010. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.000,00 динара, све у року од 15 дана под претњом извршења. Са вишком тужбеног захтева преко досуђених, а до тражених износа млт. тужилац је одбијен.

Против цитиране пресуде благовремено је жалбу изјавио тужени из свих разлога предвиђених чл. 360 ст. 1 тч. 1-3 ЗПП, са предлогом да овај суд наведену пресуду укине и врати на поновно суђење.

Млт. тужилац није дао одговор на жалбу.

Жалба је делимично основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП, као и на правилну примену материјалног права, а сходно одредби члана 372 став 2 ЗПП, овај суд је нашао да је побијана пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, али делимично погрешном применом материјалног права.

Током поступка утврђено је да млт. тужилац Ј. А. и тужени Д. Ј., обојица из Р., пре критичног догађаја нису били ни у каквом сукобу или конфликту. Критичне вечери дана године тужилац је у центру Р. срео туженог који га је замолио да му позајми мобилни телефон, што је тужилац и учинио, и том приликом видео је да тужилац има два мобилна телефона. Након тога, тужилац је отишао са својим друговима до О. ш. у Р., где су се иначе окупљали. Тужилац се око 03,00 часа враћао својој кући и на путу до куће угледао је једну особу испред себе која се приликом проласка поред тужиоца окренула, зграбила га за врат, ставила му је нож под грло уз претњу да ће га заклати ако му не да телефоне, те је од тужиоца узео 2 телефона и новчаник, а тужилац је у нападачу препознао Д. Ј. Том приликом, тужени је посекао тужиоца иза левог уха, гурнуо и тужилац је пао на земљу. Тужени му је претио да ће га заклати ако ово некеме пријави. Тужилац је осећао болове у пределу ране, био је крвав по врату и стигао је кући у великом страху и испричао је родитељима шта му се десило. Отац га је одмах одвезао у ПС Б., а потом у Хитну службу Дома здравља у Б., где му је рана превијена и дати лекови против болова. Тужени је тужиоцу нанео лаку телесну повреду у виду расекотине у пределу главе иза левог уха дужине 3,5 цм.

У време описаног догађаја тужилац је имао година. Тужени, стар..... годину, у то време био је зависник од наркотика, свакодневно се дрогирао, сам себе је доводио у то стање.

Тужилац је од момента повређивања, па до добијања стручне помоћи трпео средње до јаке болове интензитета 6-7 степени (скала 1-10) у трајању око 2 часа, у току првог дана болови су од 5-6 степени. Од првог до трећег дана после повређивања болови су од 4-5 степени. Од 4. до 20. дана болови су 3-4 степена, од 11. до 15. дана болови су од 2-3 степена, а од 16. до 21. дана болови су 1-2 степена. После тога тужилац није трпео болове услед задобијене повреде.

Тужилац је у моменту повређивања и непосредно после повређивања трпео примарни страх високог интензитета у трајању од 5 минута јачине 9-10 степени. Секундарни страх тужилац је трпео 2 часа током давања исказа у полицији и током превијања у Дому здравља у Б. трпи страх јачине 6-7 степени. Наредна 24 часа трпи страх јачине 5-6 степени, следећих 7 дана страх

интензитета 4 степена, а следеће 2 недеље страх јачине 3 степена. Наредних 6 месеци трпи страх лаког интензитета од 1-2 степена, а потом је страх прешао у једно шире стање стрепње и забринутости које тужилац повремено осећа и сада, те није у стању сам да излази ноћу.

Неоснован је жалбени навод туженог којима истиче да пресуда има недостатака због којих се не може испитати. Супротно томе, изрека пресуде је разумљива, не противречи сама себи ни разложима пресуде, пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, а о битним чињеницама не постоји противречност између онога што се у разложима пресуде наводи о садржини исправа, записника и изведених доказа.

Жалба туженог указује да првостепени суд није утврдио да ли има места примени чл. 159 ст. 1 и 3 ЗОО, с обзиром на то да је одбио предлог да се саслуша вештак др М. Ј. чији је извештај прочитан, а из ког се види да способност туженог да учествује у кривичном поступку зависи од чињенице да ли је након изласка из болнице наставио да конзумира наркотице. Међутим, овај навод је без основа. Одредба чл. 159 ст. 1 ЗОО прописује да лице које услед душевне болести или заосталог умног развоја или којих других разлога није способно за расуђивање не одговора за штету коју другоме проузрокује, став 2 истог члана прописује да је онај ко другом проузрокује штету у стању пролазне неспособности за расуђивање, одговоран за њу, изузев ако докаже да није својом кривицом доспео у то стање, док је ставом 3 предвиђено да ће, ако је у то стање доспео туђом кривицом, за штету одговорати онај ко га је у то стање довео. Имајући у виду цитирану законску одредбу, правилно је првостепени суд одбио предлог да се саслуша именовани вештак на околност урачунљивости туженог, јер је у току поступка несумњиво утврђено да је тужени сам себе довео у стање неспособности за расуђивање употребом наркотика, те би степен његове урачунљивости био од утицаја само у погледу његове кривичне одговорности и одлучивања о висини казне за учињено дело, али не и од утицаја на одговорност за накнаду штете у овом поступку.

Жалба такође неосновано наводи да чињеница што се тужилац као малолетно лице у време критичног догађаја у 03,00 часова после поноћи налазио на улици, представља допринос млт. тужиоца настанку штетног догађаја. Наиме, тачан је навод жалбе да се млт. тужилац у то време налазио на улици, али та чињеница ни у ком случају не може представљати његов допринос настанку штете, имајући у виду да ниједан законски пропис не ограничава слободу кретања малолетних лица после одређеног времена, а самом чињеницом кретања по улици ни на који начин се не доприноси нападу на телесни интегритет, те је, супротно жалбеним наводима, правилно налажење првостепеног суда да узрочно-последични допринос млт. тужиоца настанку штете не постоји.

Основано, међутим, тужени у жалби наводи да је првостепени суд погрешно применио материјално право и превисоко одмерио износе накнаде нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова и страха, које је млт. тужилац критичном приликом претрпео.

Одредбом члана 200 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да ће за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица, као и за страх, суд ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Одредбом става 2 истог члана прописано је да

ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

С обзиром на релевантне одредбе Закона о облигационим односима и утврђено чињенично стање у погледу интензитета и дужине трајања физичких болова и претрпљеног страха, као последице повређивања, став је овог суда да досуђени износи накнаде нематеријалне штете коју је досудио првостепени суд нису оправдани. По оцени овог суда, за млт. тужиоца правична новчана накнада нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова износи 70.000,00 динара и на име претрпљеног страха 150.000,00 динара.

Стога је овај суд, полазећи од тога да млт. тужиоцу, сагласно члану 200 став 1 ЗОО, припада правична новчана накнада нематеријалне штете коју је претрпео, а ценећи интензитет и трајање бола и страха и животну доб тужиоца који је у време критичног догађаја био стар..... година, првостепену пресуду потврдио у овом износу за наведене видове нематеријалне штете, налазећи да ће се овако одмереним правичним износима млт. тужиоцу пружити одговарајућа сатисфакција према значају повређеног добра, док је у делу преко потврђених па до износа досуђених првостепеном пресудом пресуду преиначио и тужбени захтев одбио, како се не би погодовало тежњама неспојивим са друштвеном сврхом и природом ове накнаде.

Како је првостепена пресуда преиначена, дошло је до промене вредности предмета спора као основице за обрачун трошкова поступка. Као основицу за обрачун овај суд је узео збир вредности усвојених делова тужбеног захтева, што у конкретном случају представља износ од 220.000,00 динара. Према овој вредности, пуномоћнику за заступање странке по адвокатској тарифи важећој у време доношења првостепене пресуде припада награда за састав тужбе и поднеска од 20.9.2010. године у износима од по 5.000,00 динара, а за приступ на четири одржана рочишта (12.5.2010., 6.7.2010., 23.12.2010. и 23.12.2010. године) у износима од по 6.250,00 динара, укупно на име награде 35.000,00 динара. Трошкови вештачења су 8.500,00 динара. Тужилац је ослобођен плаћања таксе те ови трошкови нису урачунати. Укупни трошкови поступка, према томе, износе 43.500,00 динара. Стога је првостепена пресуда и у овом делу преиначена, снижењем досуђеног износа трошкова спора.

Из изнетих разлога, применом чланова 375 и 380 став 1 тачка 4 Закона о парничном поступку, овај суд је одлучио као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Јулијана Будинчевић, с.р.